

Obsah

I. ÚVOD	15
Předznamenání k metodě	19
II. ROZHOVOR S MYSLITELI POČÁTKU	31
A. Anaximandros	33
1. Počátek jako ἀρχή a ἄπειρον	36
Bytí jako vzcházení a zacházení, γένεσις a φθορά	39
Exkurz: bytí jako přítomno	40
Počáteční jednota vznikání (vzcházení) a zanikání (zacházení) – ἀρχή	43
Bytí jako ne-ustálost, ἀρχή jako ἄπειρον	48
„Nutnost“ počáteční jednoty	52
Bytí jako překonávání ne-bytostného aneb bytí určené časem	55
2. Konkrétnější vhled do „vztahu“ počátku a bytí - počátek v textech „Der Spruch des Anaximander“	60
Skrývání a odkrývání bytí - ἀλήθεια	64
Řecké ὄν, τὰ ὄντα, εἶναι a „přítomno“	67
Určení bytí ve smyslu přítomna	78

Zpět k Anaximandrovu výroku: <i>bytí jsoucího</i> jako jednota <i>γένεσις</i> a <i>φθορά</i>	81
Předběžné nastínění vztahu obou Anaximandrových vět	84
Prodlévání jako překonávání <i>ἀδικία</i>	86
Jednota jsoucího daná <i>vzájemností</i> - <i>τίσις</i>	91
Bytování v přítomnu <i>κατὰ τὸ χρεῶν</i>	94
„Der Brauch“ jako typ <i>závaznosti</i>	98
3. Anaximandros jako první myslitel počátku	104
Anaximandrův výrok jako uchopení původní jednoty bytí a času	106
B. Parmenidés	113
1. Parmenidovo určení bytí přítomnem	113
Rozlišení cest	115
Znamení na cestě	124
Souvislost bytí a času podle Parmenida	134
2. Parmenidés - myslitel <i>ἀλήθεια</i>	143
Bohyně <i>Ἀλήθεια</i>	145
Heideggerova cesta ke smyslu řeckého <i>ἀλήθεια</i>	145
„Ne-skrytost“ - tedy přece <i>skrytost</i>	146

„Ne-skrytost“ – napětí a svár	147
Skrytost a neskrytost jako základní rys bytí	147
a) Dvojnásobnost řeckého ἀληθές: neskryté i neskrývající	152
b) Různé podoby skrytosti a neskrytosti	153
c) Ἀπάτη jako význačný způsob skrytosti	155
d) Ἀλήθεια a λήθη	157
e) Ἀλήθεια a λήθη jako vyprovádání bytí	159
f) Otázka tematizace vztahu ἀλήθεια – λήθη	161
g) Neskrytost jako odkrývání a zároveň schraňování, uchovávání	164
Ἀλήθεια a φύσις	166
Neskrytost jako otevřenost	168
3. Parmenidova ἀλήθεια jako místo dotyku bytí	173
C. Hérakleitos	175
1. Φύσις	175
Hérakleitova temnost a skrytost bytí	176
Φύσις jako neustálost vzcházení	178
Φύσις jako φιλία	186
Φιλία a ἔρις	191

Φύσις jako ἄρμονία	193
Φύσις jako vzcházení a skrývání	197
Φύσις jako πῦρ a κόσμος	200
2. Φύσις a ἀλήθεια	208
3. Člověk ve vztahu k φύσις	211
Λόγος	212
<i>Logos</i> jako ἔν a πάντα	215
Λέγειν	217
Ψυχή a její <i>logos</i>	218
Určení člověka	222
Určení člověka <i>skrze logos</i>	225
Přítomnost <i>Logu</i>	230
Vztah bytí a člověka	235
Λόγος a σοφόν	239
4. Hérakleitovo φύσις a λόγος jako myšlení počátku	245

III. POČÁTEK A METAFYSIKA	247
A. Heideggerův titul „počátek“ (der Anfang)	251
B. <i>Metafysika jako dějiny bytí</i> (Geschichte des Seins)	257
1. Jsoucí	258
Krok ze situace <i>fysis</i>	258
Aristotelés	261
Platón a Aristotelés	264
„Dění“ metafysiky jako „ústup“	267
2. Přístupnost, pravda, ἀλήθεια	271
Metafysika a „Wahrheitsfrage“	272
Krok od ἀλήθεια k ὁμοίωσις	275
Ἀλήθεια v myšlení Řeků	278
Nedotázanost ἀλήθεια a myslitelský výkon Řeků	280
<i>Naladěnost</i>	284
Tematizace ἀλήθεια jako znamení jiné situace	287
3. Člověk, určení člověka	290

C. Situace konce	293
1. Heideggerův titul „konec“	293
2. Bytí jsoucího, jeho přístupnost a člověk na konci metafysiky	296
3. <i>Konec jako přechod (der Übergang) a obrat (die Kehre)</i>	309
4. Nietzsche jako „echo“ konce	310
5. Přechod k jinému počátku a úkol myšlení	316
IV. POČÁTEK A KONEC JAKO MYŠLENÍ TÉHOŽ	319
Literatura	329
Souhrn	335
Abstract	337